

mig altsaa en Udgift paa 53 Mill. Kr. Jeg kan ikke — og ingen anden kan saa lidt som Finansministeren — have nogen Sikkerhed med Hensyn til, hvorledes Budgettet vil stille sig, før i alt Fald nogle Maaneder af Finansaaret er gaaet. Det er ikke muligt under disse Forhold, naar man har en Finanslov liggende for sig, som aldeles ikke kan — det har ikke en eneste Gang i disse Aar Finansloven kunnet — give et sikkert Grundlag for Beregningen af Udgifterne. Men efter at de 3 Maaneder er gaaet, har jeg et nogenlunde sikkert Grundlag for mig til at beregne Udgifter og Indtægter paa, og jeg har klargjort for det høje Folketing, hvordan det ligger. Jeg gør da op, hvor høj Udgiften efter al Sandsynlighed vil blive, dernæst gør jeg Indtægten op. Det forekommer mig da, at man med et Udgiftsbudget for Indenrigsministeren paa 200 Mill. Kr., hvilket er fremkaldt ved de bevilgede Love, kan komme igennem med en Indtægtsforøgelse af 35 Millioner. Det er den, jeg har stillet Forslag om, de 25 Mill. Kr. i Kvartaarsskatten og de andre Indtægtsmuligheder, som findes i de af mig forelagte Skattelove. Dette har ikke det fjerneste med Dyrtidsforanstaltningerne at gøre; hvis ikke de 53 Mill. Kr. var kommet til, saa kan enhver begribe, at Budgettet havde slaaet til. Dette er, hvad jeg tror at maatte sige til det ærede Medlem om dette Spørgsmaal.

Nu har det ærede Medlem (Asger Karstensen) — og ogsaa andre — været glade over den Ytring af mig, at jeg maatte tro, at nu maatte Statstilskud til Dyrtidsforanstaltninger ophøre. Nu har jeg som Finansminister ikke nogen Ret til at blande mig i dette. (*Birck*: Jo!). Jeg har som Finansminister Ret til at blande mig i alt, hvad Regering og Rigsdag gør, kan det ærede Medlem sige, men jeg mener, at det er det finansielle Synspunkt, jeg skal anlægge overfor de Foranstaltninger, der træffes, de Love, der vedtages. Nu har jeg sagt, at Dyrtidsforanstaltningerne, forsaavidt de kræver Statstilskud, maatte jeg antage kunde ophøre. Det er en rent finansiell Betragtning. Jeg har tydeligt sagt, at med de 200 Mill. Kr. maatte man komme ud af det; mere var der ikke paa Budgettet til det Brug. Men jeg har tilføjet lidt senere i min Tale — jeg har den ikke her —, at hvis man vilde gaa videre — og jeg har ganske absolut nævnt de to Tilskud: Tilskuddet til Befolkningens Forsyning med Flæsk og Tilskuddet efter Kornloven til Befolkningens

Forsyning med Brød —, saa var Budgettet sprængt. Det er det, min Ytring gaar ud paa; jeg har klargjort for Rigsdagen, hvorledes det stiller sig. Jeg kan ikke begribe, hvorledes det ærede Medlem kan tro, at der er Uenighed mellem mig og min Kollega Indenrigsministeren paa dette Punkt. Der er ingen, og der har ingen været. For mig er der dette rent finansielle Syn: man kan ikke komme igennem med et Budget, som regner med 25—35—50 Mill. Kr. yderligere Dyrtidstilskud. Man kan komme igennem med det nuværende.

Formanden: Det 6te Medlem for Maribo Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Asger Karstensen: Aarsagen til, at den højtærede Finansminister maa foreslaa saa ekstraordinære Skatter, er denne, at Statens Pengemidler, bl. a. ved de overordentlige Dyrtidsforanstaltninger, i Forvejen er opbrugte; naar vi staar overfor at skulle lønne Statens Tjenestemænd paa en nogenlunde anstændig Maade, er der ingen Penge i Kassen, og saa maa man sørge for ad ekstraordinær Vej at skaffe dem. (*Finansministeren* [Brandes]: Ekstraordinær Vej?). Ja, jeg kalder det ekstraordinær Vej at paalægge en saadan ekstraordinær Skat. Jeg finder for øvrigt, at den er meget ekstraordinær. Jeg giver det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) fuldstændig Ret i, at er man inde paa dette System, kan man jo ende i hvad som helst. Men ganske bortset fra det, er den finansielle Tilstand, hvori Statskassen er kommet, bl. a. ved de overordentlige Dyrtidsforanstaltninger, en saadan, at Finansministeren har været nødsaget til at belaste Folk med en Aarsindtægt paa indtil 1 500 Kr. med nye Skatter for at klare denne Situation. Jeg ser stadig bort fra den lille fiske Afslutning overfor vor Ordfører, om Finansministerens særlige Glæde over eller Medlidenshed — hvad man vil kalde det — med dem, der har 3 000—5 000 Kr. Jeg holder mig til, at han skaaner selv ikke dem med 1 500 Kr. for at faa de fornødne Penge ind. Denne for Finansministeren pinlige Situation har bevirket, at han den 23. Juli holdt en Tale, hvori han siger meget mere, end han selv understregede før, thi han holder sig ikke indenfor den finansielle Ramme og taler om, hvad denne kan taale, men han udtaler sig ganske positivt om, hvad han mener om selve Dyrtidsforanstaltningerne, og siger: „Jeg maa dog mene, at i alt